

fastsat af Nævnene, og den, der vil kunne faas, hvis man regner Huslejen efter, hvad tilsvarende nye Boliger i Øjeblikket kan fremstilles for. Det burde dog vistnok overvejes, om det offentlige ikke burde have en Del af dette Beløb, det har før været paa Tale, men er ikke blevet til noget; særlig her i København vil denne Tanke vistnok i mange Kredse kunne regne med betydelig Sympati, ellers vil den stærke Huslejefordyrelse, der vil komme som Følge af det her foreliggende Lovforslag, hvis det gennemføres — det er noget, enhver kan se —, kun blive en mægtig Foræring til de øjeblikkelige Ejere af Ejendommene. Det vil gaa her ganske, som det gik med Tiendeafløsningen, de Millioner, den kostede Samfundet, blev en Foræring til de tilfældige Ejere af Ejendommene i Øjeblikket. Efterkommerne fik ingen Fordel deraf, det blev inkluderet i Salgsprisen; ganske ligesaadan vil det gaa her, den forhøjede Husleje bliver inkluderet i Salgsprisen. Salget vil finde Sted hurtigst muligt, og den næste Ejer faar ingen Fordel af det, kun har vi lige paa een Gang hævet Prisniveauet op for den store Befolkning, det er det eneste faktiske Resultat, som en saadan Lovgivning vil føre til.

Vi forventer Lovforslaget i Udvalg, og det glæder mig, at den ærede Ordfører for Venstre (Hagbart Berg) har stillet et saadant Udvalg i Udsigt, at det ikke i dette Tilfælde skal gaa som forleden, da Regeringspartierne benyttede deres Magt til at nægte et Lovforslag. Overgang til anden Behandling, fordi de ikke vilde høre paa Oppositionens Grunde i et Udvalg. Nu tør vi altsaa forvente at faa et Udvalg, og forhaabentlig vil det dér lykkes at bringe betydelig mere Fornuft ind i Forslaget, end der er i Øjeblikket. Vi vil foreløbig tro, at Venstre, i alt Fald nogle af Venstre, vil kvie sig ved at gaa med til Bestemmelsen om $\frac{2}{3}$ og til at tage Ansvaret for, at om 2 Aar skal alt være forbi. Det naturligste vilde være, at der slet ikke var nogen tidsbegrænset Ordning, men at man lod Kommunalbestyrelserne ophæve Nævnene paa sædvanlig Maade, naar Bolignøden enten var forbi eller i alt Fald indskrænket saa meget, at ingen behøvede at risikere at blive trukket op. Mit Parti maa kræve, at den nugældende Lov, der Gang paa Gang af Regeringens og dens Flertal er blevet stærkt forringet, ikke yderligere forringes, men forlænges.

Johannes Lou: Det er mange Rygter, der er gaaet forud for den nu forelagte Huslejelov. Jeg læste fornylig, hvorledes In-

denrigsministeren i Københavns Venstre-forening talte mod den Huslejelov, vi nu har levet under i et Aar, og vi har hørt, hvorledes Venstrerepræsentanten i Københavns Kommunalbestyrelse har sat sig op mod den samlede borgerlige Gruppe og krævet Huslejeloven fjernet. Endelig har vi nu sidst hørt Røsten fra Aalborg, der krævede, at nu skulde Huslejeloven endelig fjernes. Derfor kom det ogsaa som en dobbelt Overraskelse og en Behagelighed, at vi har faaet forelagt et Lovforslag, som vi paa mange Felter er særdeles tilfredse med. Lovforslaget er ledsaget af en Række Bemærkninger og Oplysninger af meget stor Vigtighed, og vi kan ikke noksom takke Ministeren for, at han har skaffet dette udmærkede Materiale til Veje. Det eneste, jeg har søgt efter og ikke fundet, er en Udtalelse fra Aalborg Amtsråd. Medens de forskellige Amtsråd ellers har udtalt sig om Huslejeloven, har Aalborg Amtsråd ikke udtalt sig. Jeg kunde dog nok ønske at vide, hvad man deroppe mener om den.

Naar jeg nu skal omtale Lovforslaget, falder mine Udtalelser naturligt i to Dele, idet jeg dels skal omtale selve Forslagets Bestemmelser, dels hvem det kommer til at gavne. Vi er særdeles tilfredse med Lovforslagets Ordlyd og vil søge den fremmet paa bedst mulig Maade. Med Hensyn til Lovens Princip forekommer det mig at være af megen Betydning, hvorledes Regeringens Stilling er til det principielle, der findes i Odenseborgmesterens Udtalelse, der findes blandt Bilagene til Lovforslaget. Det hedder dér, at „først i Løbet af et å to Aar, naar privat Initiativ og Kapital føler sig tryk mod nye Restriktioner fra Lovgivningsmagtens Side, kan Boligbyggeri til Udlejning paa ny ventes at indtage sin gamle betydende Plads i Byernes Erhvervs- liv“. Noget lignende udtales af Frederiksberg Kommunes juridiske Forvaltning, idet man dér ønsker Huslejelovens Bortfald og dermed Tilbagevenden til frie og naturlige Forhold paa Boligomraadet, fordi det er det sikreste Middel til at fremme det private Boligbyggeri, at man saaledes skaber en Konkurrence, ved hvilken ogsaa Huslejen holdes indenfor naturlige Grænser. Det er det Princip, som der skal tages Stilling til. Og det forekommer mig, at Regeringen ved at fremsætte dette Lovforslag paa en behagelig Maade har stillet sig imod dette Princip, idet den netop har søgt at opretholde Huslejeloven i sin fulde Udstrækning i de Byer, hvor der er mest Huslejenød. Ja, den ønsker endog ikke at opretholde Nævnene i andre Byer end dem,